

Przeczytaj fragment prologu „Władcy Pierścieni” Tolkiena zatytułowany *W sprawie hobbitów*. A następnie wykonaj zadania.

Hobbici to lud skromny, lecz bardzo starożytny, o wiele liczniejszy ongi niż dziś; kochają bowiem pokój i ciszę, i żyzną, uprawną ziemię: najchętniej osiedlali się w dobrze rządzonych i dobrze zagospodarowanych rolniczych krainach. Nie rozumieją i nigdy nie rozumieli ani nie lubili maszyn bardziej skomplikowanych niż miechy kowalskie, młyn wodny czy ręczne krosna, chociaż narzędziami rzemieślniczymi posługiwali się zręcznie. Nawet w starożytnych czasach onieśmiałali ich Duży Ludzie, jak nas nazywają, teraz zaś unikają ich trwożnie i dlatego coraz trudniej spotkać hobbita. Hobbici odznaczają się doskonałym słuchem i bystrym wzrokiem, a chociaż są skłonni do tycia i nie lubią się spieszyć bez potrzeby, ruchy mają zwinne i zgrabne. Zawsze posiadali dar szybkiego i bezszelestnego znikania, jeśli zjawiał się w pobliżu któryś z Dużych Ludzi, a nie życzyli sobie go spotkać; udoskonalili tę sztukę tak, że ludziom dziś wydaje się ona magią.

W rzeczywistości jednak hobbici nigdy nie studiowali magii w żadnej postaci, nieuchwytność zawdzięczają jedynie zawodowej wprawie, a wskutek dziedzicznych uzdolnień, wytrwałych ćwiczeń i serdecznego zżycia się z ziemią doprowadzili ją do doskonałości, której większe i mniej zręczne rasy nie mogą naśladować.

Hobbici są bowiem mali, mniejsi niż krasnoludy, a w każdym razie nie tak grubi i przysadziści, nawet jeśli wzrostem niewiele im ustępują. Wzrost hobbitów bywa różny, waha się od dwóch do czterech stóp* naszej miary. W dzisiejszych czasach mało który hobbit sięga trzech stóp, ale – jak twierdzą – rasa skarłała, bo dawniej bywali wyżsi. [. . .]

Jeżeli chodzi o hobbitów z Shire’u, których właśnie dotyczy nasza opowieść, był to za dni pokoju i dostatku lud wesół. Ubierali się oni w jasne kolory, szczególnie lubili żółty i zielony; rzadko nosili obuwie, ponieważ stopy ich mają z natury twardą, rzemienną podeszwę i obrosnięte są, podobnie jak głowa, bujnym, kędzierzawym włosiem, zwykle kasztanowatym. Dlatego też jedynym rzemiosłem niepraktykowanym wśród hobbitów było szewstwo; u rąk natomiast mieli długie, zręczne palce i umieli wytwarzać mnóstwo pożytecznych i ładnych przedmiotów. Twarze mieli na ogół bardziej pocziwe niż piękne, szerokie, jasnookie, rumiane, o ustach skorych do śmiechu, jedzenia i picia. Toteż śmiali się, jedli i pili jak najczęściej i z wielkim zapałem, lubili o każdej porze dnia żartować, a sześć razy na dzień jeść – o ile to było możliwe. Byli gościnni, przepadali za zebraniami towarzyskimi, a podarki równie hojnie dawali, jak chętnie przyjmowali.

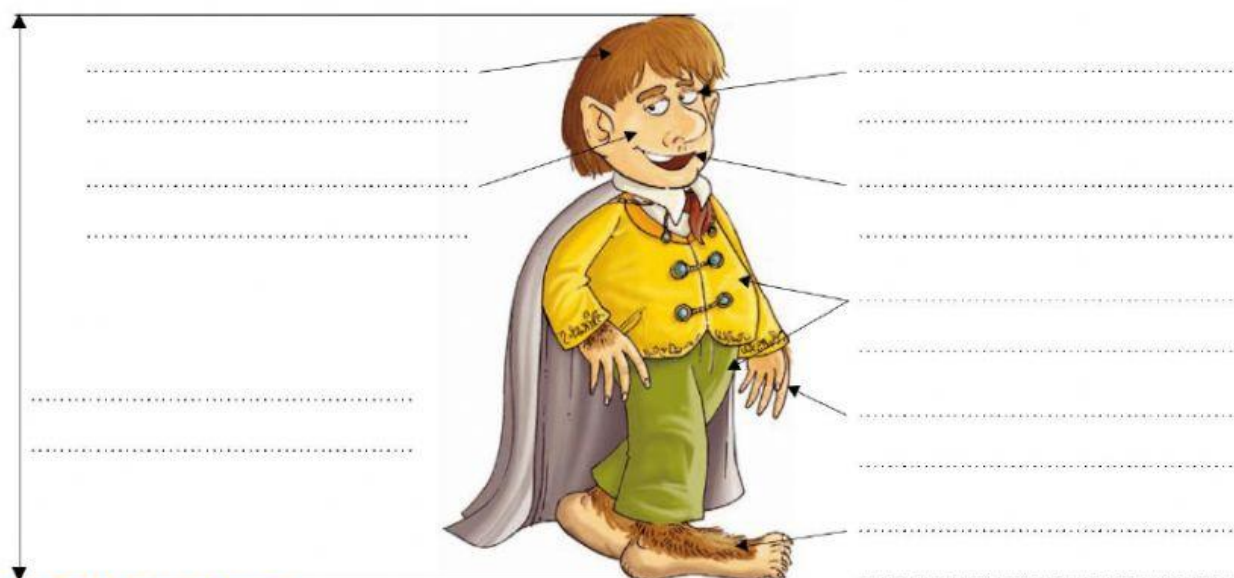
J.R.R. Tolkien, Władca Pierścieni. Drużyna Pierścienia, tłum. Maria Skibniewska

*Stopa – jednostka długości używana w krajach anglosaskich równa 0,3048 m.

1. Ustal, czy poniższe stwierdzenia dotyczące hobbitów są prawdziwe czy fałszywe. Zaznacz prawidłową odpowiedź.

	Prawda	Fałsz
Hobbici to lud starożytny, ale lubujący się w postępie technicznym.	☐	☐
Hobbici trudnią się rolnictwem i rzemiosłem.	☐	☐
Hobbici nie mieli żadnych umiejętności magicznych.	☐	☐
Hobbici z całą pewnością byli ludem pięknym.	☐	☐
Hobbici byli niskiego wzrostu, ale za to bardzo szczupli.	☐	☐
Do ulubionych czynności hobbitów można zaliczyć zebrania towarzyskie z Dużymi Ludźmi.	☐	☐

2. Charakterystyka postaci jest wypowiedzią mającą na celu wszechstronną prezentację danego bohatera. Przyjrzyj się, jak Tolkien przedstawił hobbitów w przytoczonym fragmencie prologu. Uzupełnij poniższy schemat. Przy strzałkach wpisz cechy wyglądu hobbitów, a w ramkach — pozostałe informacje.

2. Pisząc charakterystykę postaci, należy pamiętać, że cechy powinny być poparte przykładami sytuacji lub zachowań, w których dana cecha się ujawniła. Na podstawie tekstu uzasadnij pełnym zdaniem, dlaczego hobbici odznaczają się poniższymi cechami.

Hobbici to lud skromny, ponieważ

.....

.....

.....

.....

.....

O hobbitach można powiedzieć, że są pogodni i weseli, dlatego że

.....

.....

.....

.....

.....